

DE WILDE POST

Jaargang 1
nummer 3

Anno Hakim II 70
Pagina 1

Brutale Moord Schokt Woudenberg

Moordenaars gegrepen en berecht dankzij
ijverige kolonisten

Nauwelijks een dag na de aankomst van de kolonisten uit het Keizerrijk werd de Woudenberg twee kolonisten, op een andere kolonist.

De moord vond plaats op de avond van de dag na de aankomst van de kolonisten. Het slachtoffer, Mist Wyrnix, was een veelbelovende leerling van het bezweerdersgilde en lid van de cultus van de Jaden Hemelkeizer. Hij was juist naar bed aan het gaan toen een man en een vrouw hem aanvielen en doodden. Een aantal andere kolonisten op de slaapzaal was getuige van dit voorval.

Enkele druïden, die bevriend waren met het slachtoffer, arresteerden daarop de moordenaars en leverden hen over aan het gezag.

De volgende ochtend al konden zij berecht worden door de nieuw verkozen burgerrechter. Een bezoekend edelman, prins Wanja, wist als hun verdediger geen overtuigende indruk te maken. Zij werden daarop veroordeeld tot dood door onthoofding.

De straf is direct na het vaststellen van het vonnis uitgevoerd. De lichamen zijn, zoals gebruikelijk, overgegeven aan de druïdes om weer op te gaan in de kringloop der natuur.

De twee moordenaars waren een broer en zus, die beweren van overzee afkomstig te zijn. De motivatie zij opgaven voor hun daad is verward.

Deze moord, hoewel de brutaalste, is slechts één van meerdere moorden die sinds de komst van de kolonisten ons dorp teisteren. Overigens willen wij vanaf deze pagina een lovend woord spreken over

de personen die voldoende moed en burgerzin toonden en de moordenaars arresteerden.

Waarde lezer,

Onlangs zwaaide ik met trots in het hart de nieuwe kolonisten uit, die op het punt stonden om naar de Wilde Landen te vertrekken.

Als ik jonger was geweest, dan was ik onmiddellijk meegegaan! Daar ging de bloem van ons Rijk, de moedigsten en meest ondernemenden!

Mij is echter ter ore gekomen dat deze bloem enige tekenen van verrotting vertoont. Met name het aantal moorden en diefstallen verontrust mij. Het schijnt dat zich tussen deze nobele strevers ook enkele onzure elementen hebben genesteld.

De lezer moet het mij niet aanrekenen wanneer ik veronderstel dat er bij de selectie van de kolonisten enige zaken over het hoofd gezien zijn. Het is natuurlijk niet verwonderlijk dat moordenaars en beuzensnijders er in slagen om eerzame ambtenaren te misleiden.

Om die reden stel ik een samenwerking voor. Een ervaren sergeant herkent een misdadig element al van grote afstand. Zij zouden zeker geschikt zijn om te assisteren bij de selectie van kolonisten.

Hierbij bied ik de amtenaren van harte mijn medewerking en die van mijn manschappen aan.

Rest mij slechts, een ieder het beste toe te wensen,

Kolonel Gork van Furtas

Kunst

Beste lezer,

Vandaag hebben wij en enkele gedichten voor jullie van een Ingewijde krijger van de Generaal, de heer Corellio.

Ik ben een krijger sterk en wreed,
gespecialiseerd in kinderleed.
Ik plunder en brandschat voor mijn lol,
om god en gebod geef ik geen hol.

Ik ben een monster zonder hart,
mijn harnas en mijn schild zijn zwart.
Mijn ziel heb ik allang verkocht
voor een fles alcoholisch vocht.

Ik geef om het milieu geen fluit
dus roei ik alle pixies uit,
en als ik er een tegenkom
dan hak ik een druïde om.

Ik ben voor de duvel en zijn moer niet bang
want mijn zwaard is wel twee meter lang,
en het heb warempel toverkracht
wie had dat van zo'n ding gedacht?

Toch jaagt één ding mij wel op stang
- nee niet de hel of het gevang.
Zo onvoorstelbaar gruwelijk
dat noodlot is het huwelijk.

Zelfs Amon Indra, Thor en Zeus
zijn 's avonds braaf om zes uur thuis,
want scherper nog dan drakenklauw
is de tong van een verbolgen vrouw.

Kwatrijn

Niets kan de krijger zo bekoren
als het hart des vijands te doorboren.
Voorwaar, in dit ultiem ontmaagden
heeft niemand ooit zijn eer verloren.

Ingezonden mededeling

Een Spin in de Morgen
Brenge Kommer en zorgen
Een Avondspin
Brenge Regen in.

Mensen

Magistra Michales vermist

Sinds enige tijd is onze lokale druïde, Magistra Michales, vermist. Zij is niet meer gezien sinds even voor de kroning van Dinghoofd Arcimboldo tot Markies.

Magistra Michales, die ook bekend staat als een getalenteerd alchimiste, was een tegenstandster van de regering door het Keizerrijk. Het vermoeden bestaat dat de kroning van Arcimboldo, met de belofte van trouw aan het Keizerrijk, haar verontwaardigd heeft doen vertrekken.

Jager Vizna gesneuveld

Tijdens een jachtexpeditie is de jager Vizna gesneuveld. Hij had het op zich genomen, om de herberg van extra proviand te voorzien toen de kolonisten een week eerder arriveerden dan verwacht. Vanwege de grote hoeveelheid voedsel die benodigd was, zouden enkele personen hem vergezellen.

Toen zij eenmaal in het bos waren aangekomen, bleken de lokale orken van streek te zijn. De plotse toevloed van onbekenden deed hen hun hoofd verliezen, waarna zij de groep jagers aanvielen. Vizna verdedigde zichzelf en zijn metgezellen dapper, maar dat mocht niet baten. Een orkenknots maakte het einde aan zijn leven. Vizna was vrijgezel, en woonde nog bij zijn moeder. De Markies heeft haar hulp toegezegd voor de komende winter.

Burgerrechter verkozen

Onlangs is Vrouwe Axa, een priesteres van de Jaden Hemelkeizer, met een duidelijke meerderheid van stemmen tot burgerrechter verkozen.

Vrouwe Axa is afkomstig uit de stad Elerion. Nadat haar hele familie omkwam aan de vliegende tering, besloot zij zich te wijden aan haar geloof en in de Wilde Landen een nieuw leven te beginnen. Haar toewijding wordt geprezen door het lokale kerkhoofd, resident Degenaar. Deze verwerpt beschuldigingen, als zou er geknoeid zijn met de stemmen. "Dat was helemaal niet nodig, ze had toch de meerderheid."

De keuze van de burgers werd al snel getoetst, toen Vrouwe Axa nog dezelfde dag een rechtszaak tegen twee moordenaars moest leiden. Hierbij kweet zij zich gewetensvol van haar taak.

Tijdens de verkiezing waren er enkele onregelmatigheden, omdat de oorspronkelijke bewoners van Woudenberg volgens de wetten van het Keizerrijk niet als burgers worden beschouwd, waardoor zij uitgesloten werden van de stemming.

Chatelaine Freya weigert burgerschap Keizerrijk

Tijdens de feestelijkheden rondom de kroning van Arcimboldo tot markies wilde Resident Degenaar de eigenaresse van herberg "De Lachende Eenhoorn", Chatelaine Freya, wegens haar verdiensten het burgerschap van het Keizerrijk aanbieden.

In een korte toespraak dankte Freya hem hiervoor, en gaf zij te kennen dat zij zich pas als burger van het Keizerrijk wil beschouwen als ook haar dorpsgenoten deze status krijgen. Haar toespraak kreeg veel bijval van de dorpsbewoners.

Inspecteur Antor Frack bezoekt Woudenberg

Volkomen onverwacht heeft Keizerlijk Inspecteur Antor Frack een bezoek gebracht aan Woudenberg. Hij heeft uw verslaggever verzekerd dat zijn rapport over de toestand ter plaatse zeer lezenswaardig zou zijn. Wij doen onze uiterste best om de hand te leggen op dit document, en hopen u in de volgende uitgave op de inhoud ervan te kunnen tracteren.

Drost gesneuveld

Onlangs is de drost Cornelis Joppensz gesneuveld tijdens de uitvoering van zijn taak. Tijdens een confrontatie met een bende onverlaten is hij dodelijk getroffen.

De bende in is waarschijnlijk een groep die onder de leiding zou staan van ene Robin de Hoed. Sommigen beweren dat het om een groep van het zogenaamde "verzet" zou gaan, anderen zeggen dat het dezelfde zijn als de roversbende die deze streek al enige tijd onveilig maakt voor reizigers. Uw redactie is er niet in geslaagd hierover zekerheid te verkrijgen.

Nieuwe drost benoemd

Vrouw Sovaz uit het land van Aa is benoemd tot drost van Woudenberg. Na het sneuven van drost Cornelis Joppensz was een vacature ontstaan, die gezien de roerige gebeurtenissen snel vervuld moest worden. Na overleg besloten de autoriteiten Vrouw Sovaz te benoemen. Zij is lid van de kerk van de Generaal en heeft al meerdere malen in het gevecht haar moed getoond.

Dinghoofd Arcimboldo benoemd tot Markies

Het oude dinghoofd, Arcimboldo, is na een jarenlange afwezigheid weer teruggekeerd. Het bleek dat hij leed aan een zeer gevaarlijke besmettelijke ziekte. Meer over deze geschiedenis leest u elders in deze Wilde Post, in het interview dat onze verslag-

geefster Falacia met Heer Arcimboldo heeft gehouden.

Na zijn plotselinge terugkeer en genezing was het duidelijk dat Arcimboldo de aangewezen kandidaat was voor de benoeming tot Markies, niet zijn bekende neef Odo, die in het ding nauwelijks bekend is.

Tijdens een groot banket heeft heer Arcimboldo trouw gezworen aan het Keizerrijk en het ambt van Markies aanvaard. De Keizerlijke autoriteiten verwachtten dat hij een matigende invloed zal hebben op de soms wat opvliegende bevolking van het ding.

Interview met Markies Arcimboldo

Als redactie van de Wilde Post lijkt het ons voor de burgers van groot belang dat zij hun nieuwe Markies leren kennen. Natuurlijk zal de heer Arcimboldo voor de meeste dorpingen geen onbekende zijn, maar gezien het feit dat hij jaren afwezig is geweest, wilden wij de kennismaking vernieuwen. Ook is hij nauwelijks bekend bij de kolonisten uit het Keizerrijk.

Na enig aandringen onzerzijds heeft de heer Arcimboldo ingestemd met een interview.

We zitten in een zijkamertje van de herberg, door de herbergierster speciaal aan ons ter beschikking gesteld. Tegenover me zit Markies Arcimboldo. Zijn gezicht is getekend door het lijden dat hij de afgelopen jaren doorstaan heeft, maar hij is niet bitter geworden. Vol overtuiging vertelt hij over de strijd tegen de alven.

"Jaren geleden bleek mij dat er ergens in het Westerkwartier een verstorende invloed ontstaan was. Na onderzoeken ontdekten wij dat er een poort vanuit de Andere Wereld geslagen was, waardoor inwoners daarvan naar onze wereld kwamen. Trolen, behemots, onridders en betoverende maar dodelijke jonkvrouwen zwierven door onze landen, heren der verdriet en verwoesting zaaierend." Hij staart even voor zich uit.

"Diverse dinghoofden bedachten manieren om de gedochten die onze landen binnendrongen te stuiten. Soms hadden ze gedeeltelijk succes, maar altijd was de prijs hoog. We waren toen ook verwickeld in schermutselingen met het Keizerrijk, en we hadden iedere krijger nodig."

"Ik was toen een jonge tovenaars, succesvol in alles wat ik ondernam. Ik was ervan overtuigd dat ik, met mijn grote magische kennis, erin zou slagen de poort te sluiten, en daarmee het gevaar opheffen. Daarna zouden we de nog in onze landen aanwezige

alven opjagen en doden." Een klein lachje verschijnt even op zijn gezicht, maar maakt onmiddellijk weer plaats voor zijn ernstige blik.

"Ik pleegde mijn onderzoekingen, en vond in oude bibliotheken kennis over de alven en hun magie. Die is heel anders dan de onze, maar de basisprincipes blijven hetzelfde. Het is eigenlijk niet uit te leggen aan iemand die geen training gehad heeft als tovenaars.

Ik was ervan overtuigd dat ik een werkende oplossing had gevonden. Ik slaagde erin mijn mededinghoofden hiervan te overtuigen.

We brachten een leger bijeen van de beste krijgers en tovenaars. Het was de bedoeling dat er nog wat eenheden achter zouden blijven om de aanvallen van het leger van het Keizerrijk af te slaan. We verwachtten dat zij hiertoe in staat waren tot wij terugkeerden." Hij kijkt plotseling trots. "In feite hebben die dapperen het veel langer volgehouden dan verwacht. Toen wij niet terugkwamen, hebben zij de grens nog jaren weten te verdedigen."

"Wel, we slaagden erin de poort te lokaliseren. Dat is nog moeilijk, omdat de poort zich kan verplaatsen. In de Andere Wereld werken de wetten van tijd en ruimte niet zoals bij ons." Hij probeert de verschillen uit te leggen, maar ik ben maar een eenvoudige verslaggever, en slaag er niet in de uitleg te volgen.

"De poort was een gapend groot zwart gat, enkele meters breed en hoog. Voldoende groot om zelfs een jonge draak door te laten, schatte ik. Wij stelden ons op in een halve cirkel tegenover de poort, ik in het midden. Tijdens mijn onderzoekingen had ik een aantal voorwerpen vervaardigd, waarmee ik de zes alvenprinsen zou kunnen beheersen. Als ik nu bedenkt, hoe overmoedig ik daarop rekende..." Vermoeid wrijft hij door zijn baard.

"De andere tovenaars en ik ontstaken de wierook, we plaatsten de voorwerpen en ik trok de cirkel, met allerlei geometrische patronen die volgens mijn onderzoek de alven zouden verhinderen ons te bereiken. Daarna begon het eigenlijke ritueel. Wat kan ik ervan zeggen? De alvenprinsen verschenen. Hun aanblik was verschrikkelijk. Sommigen zijn schoner dan een mens kan verdragen, andere zijn zo gruwelijk dat één blik, of zelfs hun geur, mensen tot waanzin brengt. Niet weinig van onze soldaten renden verdwaasd de poort in, terwijl anderen zich liever in hun zwaard wierpen dan toe te geven aan die onmenselijke verleiding. Twee dinghoofden sneuvelden toen ze waanzinnig geworden krijgers tot rede probeerden te brengen. Een van hen viel door het wapen van haar eigen zoon." Hij zucht. Aan zijn

ogen zie ik dat hij het tafereel nog steeds voor zich ziet.

"Ik gebood de prinsen onder het roepen van magische formules een andere vorm aan te nemen. De ergste gedochten werden wat afgezwakt, maar lang niet zo ver als ik hen gebood. Hier bleek de grootte van mijn zelfoverschatting."

Even kan hij niet verder gaan, maar hij bedwingt zich en vertelt verder.

"Het bleek dat mijn controle over de onmenselijken minder was dan ik had gedacht. Ik beschikte weliswaar over de voorwerpen waarmee ik hen kon bevelen, maar zij beschikten nog steeds over een eigen wil. Ik beval hen ons met rust te laten en de poort te sluiten. Het draaide uit op een strijd van wilskracht en magie. Tijdens dit duel slaagden wij erin de zwaksten onder hen te dwingen de poort voor een groot deel te sluiten. De twee sterkste prinsen wisten echter hun zwakkere broeders en zusters terug door de poort te dwingen, voordat ze die geheel hadden kunnen sluiten."

"Met het idee dat ik nu nog maar twee prinsen te bedwingen had, verhevigde ik mijn inspanningen. Het werkte echter niet. Langzaam namen mijn krachten af. Achter mij viel de ene na de andere tovenaars. De ene werd gewurgd door onzichtbare handen, een andere werd levend opgegeten door maden, anderen werden door duivels belaagd en stierven op wijzen die zo gruwelijk zijn dat ik er niet van spreken kan."

"Gelukkig raakten ook de alvenprinsen verzwakt door dit duel. Nu het te laat was, vertelden ze ons de reden van ons falen: mijn beheersing over hen was niet volledig, omdat ik hun namen niet kende. De voorwerpen die ik had zouden pas werken als ik hen aansprak bij hun ware naam. Ondertussen zat ik zelf ook op mijn knieën, probeerend hen terug te drijven met alle bezweringen die ik kende."

"Zij slaagden er niet in de poort tot zijn oorspronkelijke grootte terug te brengen. Toen ze dit ontdekten begonnen ze een vervloeking uit te spreken. Met een laatste krachtinspanning wist ik de cirkel in stand te houden. Daarna verloor ik het bewustzijn." "Toen ik bijkwam stond de poort er verlaten bij. Hij was nog maar manshoog. Overal om mij heen lagen de lijken van mijn metgezellen, maar er was geen overlevende te bekennen. Ik had een knallende hoofdpijn."

"Enfin, u zult de geruchten gehoord hebben. De vloek was van dien aard, dat alle nog levende manschappen met mij versmolten waren. Hoe deze magie het menselijk vlees beïnvloedt weet ik niet, maar mijn hele lichaam was bedekt met kleine gezichten. Na enig onderzoek bleek, dat zij gelukkig niet be-

wust waren. Wel had ik deels toegang tot hun kennis."

"Verslagen ging ik op weg naar huis. Die avond nog kreeg ik onderdak bij een vriendelijk boeren-echtpaar, die mij voor een mismaakte hielden. De volgende ochtend bleken echter besmet met een gruwelijke ziekte. Hun vlees begon wild te groeien op sommige plaatsen, terwijl het op andere plaatsen wegsmolte als reuzel in een hete pan. Ik probeerde zo goed mogelijk voor het te zorgen, maar op de derde dag stierven zij kort na elkaar."

"Ik begroef hen en reisde verder. Toen de boswachter die mij de nacht daarop onderdak bood symptomen van dezelfde ziekte begon te vertonen, eindigend in gillende waanzin, kreeg ik een gruwelijk vermoeden. Dit vermoeden werd al snel bevestigd: ik was de bron van deze ziekte! De alvenvloek was nog vele malen erger dan ik gevreesd had..."

De herbergierster komt ons een consumptie brengen. Daarna gaat de Markies verfrist verder.

"Ik reisde terug naar mijn land, mij afzonderend van contact met mijn medemensen en -orken. Ik vestigde me in het moeras in de buurt van mijn oude hoeve. Toen ik per ongeluk toch nog enige mensen besmet had, huurde ik een trol om iedereen bij me uit de buurt te houden. Door zijn regeneratieve eigenschappen was hij immuun voor de ziekte. Via de trol kon ik nog enige contacten met de buitenwereld onderhouden. Ik maakte me aan niemand bekend. Mijn doel was het verwerven van nog meer kennis, zodat ik in staat zou zijn de vloek ongedaan te maken en de poort verder te sluiten. Later bleek overigens dat de alvenvloek ook de poort had getroffen: ieder wezen dat er doorheen ging, werd met deze ziekte besmet."

"Alleen de druïde raadde mijn geheim. De belangrijkste druïdenceremonieën kon ik bijwonen, omdat tijdens de rituelen de kracht van de goden sterk genoeg was om de besmetting te stoppen. Zodra de ceremonie was afgelopen, kwam de vloek in zijn volle hevigheid terug."

"Via mijn trol en de druïde vernam ik dat het Keizerrijk uiteindelijk het Westerkwartier had veroverd. Ik begreep dat er plannen waren tot kolonisatie. Veel hoeven en huizen stonden immers leeg, omdat hun eigenaars gesneuveld waren in de strijd, of opgenomen waren in mijn vlees door de alvenvloek. Ik hoopte dat er zich onder de kolonisten bekwame personen zouden bevinden, die mij zouden kunnen helpen. Toen enkele kolonisten naar mij toekwamen, heb ik hen dan ook een voorwerp gegeven, dat ik tijdens mijn onderzoek van een reizende handelaarster in magie had gekocht. Het ziet er uit als een paardekop. Ze beweerde dat het afkomstig was van

alven, die het gebruiken om op de een of andere manier poorten te controleren. Ik hoopte dat de kolonisten het voorwerp zouden kunnen gebruiken. In het Keizerrijk weet men weliswaar niet zoveel van alven, maar sommigen van hun tovenaars beschikken over grote kennis van de aard van magie."

"De tovenaars uit het Keizerrijk kwamen op een idee dat ik nooit gekregen zou hebben. Ze riepen een inwoner van de Andere Wereld op, een heerser van een spinneras dat over grote krachten beschikt en de alven haat. Het monster sloot een pact met hen, en stelde zijn of haar bloed beschikbaar. Dit zou de gevolgen van de alvenvloek op kunnen heffen. Zo ben ik genezen. Het bloed kon inderdaad de ziekte genezen, en het bevrijdde ook de krijgers uit mijn vlees."

Ik feliciteer hem met deze genezing. Ernstig kijkt hij me aan.

"Je weet toch wel dat onze problemen nog niet afgelopen zijn? De poort is nog steeds aanwezig, en blijft op wisselende locaties opduiken. Personen die er doorheen gaan, raken besmet met de ziekte. Af en toe komt er een alf uit de poort, die doorgaans enkele mensen heeft besmet voordat we hem doden. We moeten dus de spin in ons midden blijven tolereren, omdat hij de enige is die de besmetten kan genezen. Maar als hij enkele dagen geen bloed te drinken krijgt, neemt hij het met geweld."

"Verder zijn er de kolonisten, die de leegstaande huizen en boerderijen hadden willen hebben. Nu mijn krijgers uit de vervloeking bevrijd zijn, willen ze die natuurlijk terug hebben. Momenteel heb ik, na overleg met ambtenaren van de Keizer, de hele herberg voor de kolonisten afgehuurd. Op zich komt hun aanwezigheid goed van pas, want ze kunnen helpen met het opsporen en verslaan van alven, maar eigenlijk is Woudenberg momenteel aardig vol. Gelukkig krijg ik alle medewerking van de ambtenaren van de Keizer en van de soldaten van de Generaal. Zij zien de ernst van de situatie ten volle in, en ze hebben me ervan verzekerd dat op dit moment de beste geleerden van het Keizerrijk geconsulteerd worden voor een oplossing."

In zijn ogen zie ik een bezielende gloed; even zie ik de jonge leider van weleer. "Ik kan niet anders doen dan iedereen oproepen tot verdraagzaamheid en medewerking. De problemen raken tenslotte iedereen, of hij ork is of Keizerlijk ambtenaar. Als we samenwerken zullen we slagen; als we toegeven aan onze lagere gevoelens, dan is alles voor niets geweest!"

Falacia

Ogers van slag

weer mensenoffer gebracht

De plotselinge aankomst van een grote groep vreemdelingen, juist rond de volle maan, heeft de groep ogers even buiten het dorp ernstig van slag gebracht.

Al snel onstonden schermutselingen tussen mensen en ogers. Toen er ook een besmettelijke ziekte opdook, besloten de ogers dat er een mensenoffer gebracht moest worden. Bij hun hierop volgende zoektocht naar een waardig slachtoffer zijn minstens twee strijders gesneuveld: ene Borton Svartbaard, naar eigen zeggen afkomstig uit Dialodor, en ene Brand, die uit de Twaalf Provinciën afkomstig is.

Toen zij uiteindelijk een slachtoffer vonden, dwongen zij druïde Michales na lang tegenstribbelen tot het offer. Na een lange discussie meldde zich een vrijwilliger, Klaas Wilting.

De ceremonie werd echter verstoord door een gruwelijk wezen, dat door tovenaars die het kunnen weten (zij schijnen het opgeroepen te hebben) een spinnedemon genoemd wordt. Volgens de spinnedemon voldeed het offer niet, en inderdaad heeft Klaas het offer overleefd.

De ogers zagen de aanwezigheid van de kolonisten helaas als de oorzaak van het mislukken van het offer. Een confrontatie met de naar bloed dorstende spin bracht het ertoe op jacht te gaan, en van diverse mensen grote hoeveelheden bloed af te dwingen. Dit heeft een aantal personen ernstig verzwakt, maar voor zover we weten zijn er geen doden door gevallen.

Prinsen zitten achter de vrouwen aan

Onlangs had Woudenberg hoog bezoek uit het Keizerrijk: maar liefst twee prinsen tegelijk deden onze streek aan. De beide heren, Prins Wanja van Elsinea en Prins Igor van Pelinor, zeggen op queeste gestuurd te zijn door de koning van Encique. Degene die de zijn queeste het beste voltooit, zou volgens deze heren de hand van de dochter van de koning krijgen. De queeste zou bestaan uit het verzamelen van relikwiën en zeldzame voorwaarden. Het is een buitengewoon onsmakelijke praktijk om je eigen dochter aan de meestbiedende te verkopen, nog afgezien van het feit dat deze opdracht - als het werkelijk om een opdracht gaat! - aanzet tot plundering van natuur- en cultuurschatten. Als dit een voorbeeld is van de zeden en gewoonten die de beschaving voor ons in petto heeft, dan hebben wij het erg-

ste te vrezen.

Op het gedrag van beide prinsen valt overigens wel meer aan te merken. Prins Igor van Pelinor gedroeg zich weliswaar over het algemeen netjes, maar hij liet zich vergezellen door een vrouwelijke schildknaap, die duidelijk trekken van een halfelf vertoonde. Nu hebben wij natuurlijk niets tegen halfelven (mijn grootvader, moge zijn ziel in vrede rusten, was een halfelf). Het gerucht deed echter de ronde dat deze schildknaap, Ellahir, een halfzuster was van de prins, maar vanwege haar afkomst geen aanspraak kon maken op de titel! De gelijkheid van de diverse rassen, die ons beloofd is, zou in de praktijk wel eens anders kunnen uitpakken dan wij dachten. Een ander gerucht, dat de schildknaap de maitresse van de prins is, doet ons de vraag stellen waarom hij zich dan niet openlijk met haar zou vertonen. Zou het een kwestie van ras zijn? De prins wilde er niets over loslaten...

De andere prins, Wanja uit Elsinea, maakte vooral op de vrouwen een grote indruk. Hij was goedgeefs en had een heleboel interessante verhalen te vertellen. Al snel bleek echter dat zijn woorden niet helemaal met zijn daden overeenkwamen. Zijn nederlaag in het toernooi, tegen Prins Igor, was veelzeggend - vooral de manier waarop hij deze achteraf goed probeerde te praten. Afwisselend kwam hij met het argument dat er vals gespeeld was, dat hij zijn tegenstander had laten winnen, en dat het toernooi eigenlijk niet geldig was.

Deze prins beweerde dat het zijn queeste was om een weerwolf te doden. Hij was hier al voor zijn aankomst in Woudenberg in geslaagd, maar dat weerhield hem er niet van smid Frederick te doden. Volgens hem was deze gerespecteerde dorpling, die hier al zijn hele leven woont en nog nooit een dorpling ook maar een haar gekrenkt heeft, een weerwolf. Voor deze stelling heeft hij niet echt overtuigende bewijzen, en ondertussen zijn wij wel onze smid kwijt.

Het feit dat prins Wanja naarmate de tijd vorderde steeds meer symptomen als gevoeligheid voor daglicht, een snelle baargroei en een scherpe reukzin begon te ontwikkelen, is natuurlijk absoluut niet als bewijs te aanvaarden voor de bewering dat Frederick een weerwolf geweest zou zijn. De prins had namelijk al eerder met een weerwolf gevochten, zoals hij zelf toegaf. Als hij zo nodig personen wil doden die ervan verdacht worden weerwolf te zijn, is het hard nodig dat hij zichzelf aan zijn degen rijgt.

Wat wel het meest bewijst dat deze man in zijn aard in ieder geval geen prins is, is zijn handelwijze tegenover de familie Vilder. Nadat hij het hart van

dochter Miep gestolen had, kondigde haar vader tijdens het kroningsbanket van Arcimboldo trots de verloving aan van zijn dochter. De trouwdag zou een week later plaatsvinden, en de familie verkocht hun koe om het feest te bekostigen. Twee nachten later verdween "prins" Wanja, mét medeneming van het geld voor het feest... De autoriteiten hebben toegezegd een onderzoek in te stellen, en indien mogelijk een aanklacht in te dienen.

Falacia

Bericht aan een steen gebonden

Weg met de adelstand

Waarom hebben de gedegenereerde nakomelingen van rovers en huurlingen alle rijkdom in handen en moeten de kleine lieden omkomen van de honger? Wij laten ons niet langer knechten en nemen het recht in eigen hand. Wij, de voorvechters van de ontheemden, roepen een ieder op om zich bij ons aan te sluiten in onze strijd tegen deze ondraagbare onderdrukking en rechtsongelijkheid. RH

Goblyn in Cocossaus

(recept van Oma Kaasbes)

1 goblyn, in tweeën gesneden
1 kleine ui
6 teentjes knoflook
6 kleine spaanse pepertjes
zout
tamarinde
suiker
1½ kopje dikke cocosmelk
½ kopje zoete sojasaus
2 citroenblaadjes
25 gram boter

De helften van de goblyn worden geroosterd op houtskool. De ui en de knoflook roostert u eveneens (heel even), waarna ze met de pepertjes, zout, suiker en tamarinde naar smaak worden fijngevreven in een vijzel en gefruït in boter.

U voegt cocosmelk, sojasaus en citroenblad toe en kookt alles goed door.

Hierin laat u de geroosterde goblyn zachtjes gaar worden.

(Als u geen goblyn kunt krijgen, kan dit gerecht ook met kip bereid worden.)

Een lied van Corellio

O krijger val aan dan bewijs je je moed,
vermink het rebellen- en monstergebroed.
Hou altijd je wapen gesmeerd en gevoed,
je bijl en je zwaard moeten dampen van bloed.

De orken de ogers en ook Robin Hoed
infame en eerloze jakhalzenstoet,
doorklief ze de darmen, ontvel ze de snoet,
je bijl en je zwaard moeten dampen van bloed.

De vijand te doden is prettig en goed,
op 't slagveld te sterven is eervol en zoet.
Gewijd is de grond waar een strijd heeft gewoed:
je bijl en je zwaard moeten dampen van bloed.

Het Elfenlied

Volle maan staat hoog te schijnen,
sluit de deuren en de ramen,
voordat kinderen verdwijnen,
omdat 's nachts de elfen kwamen.

Blijf toch veilig, blijf toch binnen,
veilig achter slot en luik.
Moest ik nu mijn reis beginnen,
schrikend van ied're boom of struik?

Zachte tred in schemerduister,
takken slaan in mijn gezicht.
word ik door mijn angst gekluisterd,
wat zie ik in 't zilver licht?

Vreemde schaduw in de bomen.
Vreemde geluiden in de nacht.
Waarom moest ik hier nu komen?
Waarom heb ik niet gewacht?

Dan staat iemand in het maanlicht,
kijkt mij aan met duistere blik.
Hooghartigheid is in zijn gezicht,
daarom schrok en vluchtte ik.

Hart klopt bonkend in mijn oren,
want ik heb een elf gezien.
Dan zing ik: zal hij het wel horen?
Redt dit mijn leven soms misschien?

Nu mijn lied mij begeleidt
zie ik in de verte licht.
Ik heb de herberg toch bereikt,
en sla de deur achter me dicht.

Oioli

ingezonden mededelingen

't Haezelhert biedt u een sfeervol onthaal tegen een warme prijs. Onze zwijne-schotel moet u geproefd hebben.

De authentieke Kruidenwijn, echte bedden en een persoonlijke bediening maken een verblijf in onze herberg tot een onvergetelijke ervaring.

Kaarsenhouders van Pastielje zijn de beste.

Pastielje. Vanouds u adres voor stormlampen, waskaarsen, aardewerk en glazen kandelabers. Pastielje, al vijfendrtig jaar een begrip voor tovenaars en anderen die verlichting zoeken.

Trol zoekt brug of ruïne om te bewaken. Veel ervaring onder meer v/h Wachter van het Moeras. Bevragen bij Gk'raagh de Kraker.

Oproep

De redactie is nog steeds op zoek naar enthousiaste mederwerkers. Kopij is altijd welkom evanals hulp aan de drukpers en bij de distributie. Heeft u wat meegemaakt of te vertellen, laat het ons weten. Informatie bij Dolus of Fallacia.

OVERLIJDENSBERICHTEN

Heden is gevallen in de strijd:

Cornelis Joppensz
Drost van Woudenberg
Lid van de cultus van de Generaal

Hij is gestorven tijdens de uitoefening van zijn plicht, gevallen zijn geloof waardig.

Namens de ingezetenen van Woudenberg:
Markies Arcimboldo
Namens de keizerlijke bureaucratie: Resident Degenaar
Namens de cultus van de Generaal: Kolonel Aritra

Heden is van mij weggenomen, mijn zorgzame en moedige zoon

Vizna

Ik zal je missen. Moge je ziel opgaan in de grote kringloop, zoals je lichaam dat nu ook doet.

Gardenia, weduwe van Clement

Heden is volkomen onverwacht en gewelddadig van ons weggenomen onze ijverige leerling en veelbelovende bekeerling,

Mist Wyrnix

Leerling-bezweerder

Lid van de cultus van de Jaden Hemekeizer

De teraardebestelling heeft reeds plaats gevonden.

Namens de Jaden Hemelkeizer: Resident Degenaar

Namens het gilde der Bezweerders: Magister Alcofibras

Herstellingen van wapens en wapenrusting klaar terwijl u wacht. Ik, Diederick leerling van de meestersmid Frederick, heb mijn smidse geopend voor ieder die mijn kunst van node heeft.

Komt dat zien!

Na zeventien jaren keert het circus Kantombe terug naar het Westerkwartier.

Magie! Nooit eerder vertoond.
De tijd der legenden herleeft!

Dit vertelt u uw kleinkinderen nog!!!